

14 ΜΑΪΟΥ 2025

† Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος
ἱερομάρτυρος, Λεοντίου Ἱεροσολύμων (912-929).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Μ ε σς σης της ε ορ της δι ψω σανμ8 την ψυ

χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι

πασι σωτηρ εβοησας ο διψων ερχεσθω προς
 με και πι νεετω ηπηγη της ζωης Χριστε
 ο Θεος δοξαα σοι (ἐκ γ')

τὸ τέλος: δοξαα σοι οι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ο παντων επισταμενος των καρδιων λογι
 σμης εν μεσω α νεκρα ζετι ερεστη
 κως τοις ψευσταις λεγων αληθειαν τιζηται τεπι
 ασαι εμε τον ζωοδοτην εορτης
 μεσα ζσης εκβων παρρησια μητηνκατο
 ψιν κρισιν κρινετε παρανομοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε-φ

Ο Δε σποτης των ο ολων εν τω ναω ε

στη κως ^u_q ε ορ της με σα ζς ς σης Πεν τη κο στη
ης της σεπ της ^{v'}_z τοις Ε βραι οισ προς λα λων δι ε λεγ χει
τρα νως ^u_q εν παρ ρη σι ι α πολ λη ^{v'}_z ως Βα σι
λευς ων και Θε ος την τυ υ ραν νον αυ των τολ μαν ^u_q η μιν
δε πα σι δω ρει ει ται ^u_q δι ευ σπλαγ χνι ι αν το με
γα ε λε ε ος ^u_q

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῶ ἑστηκώς, ...

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ' καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς Ϛ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέσην ἐορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος Ϛ' Βου Ϛ

α λα ασ σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α

βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ

Σταυρο τυποις Μω σε ως χερσι τῷ Α μα ληκ την δυ
ναμιν Ἀ εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ ε γα α λαι της υ περ ναν σθ Δε σπο τα
θει ας σαρκω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ πσιν η μιν
δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ῖ και λαμ προ
τητες Ἀ α γα θο δο τως α να βρυ υ σαι

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α
πο στελλων Χρι στε της ε ορ της εν με σω προ φα νως
ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ νος των σω ζο με νων πε
φυκας Ἀ και σω τη ρι ας η μιν προ ξε νος

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Σ ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α α
πο λυ τρω σις πα ρα Θε υ συ γε γο νας η μιν α
πο γης προς υ ρα νι ι ον δι α βι βα ζων υ ψω
μα Ἀ και Πνευμα θει ον χα ρι ζο μενος

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Η σα αρξ σθ δι α φθο ραν εν μνη μα τι ρκ
ει ει δε Δε σπο τα αλλ ως συ νε στη α νευ θεν σπο
ρας την φθο ραν ρκ ε δε ξα α το α κο λθ θι α
φυ σε ως υ περ ρ σι ως μη δρ λευ σα σα

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποῖημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'.

Θάλασσαν ἐπηξας. Ἦχος πλ. Νη ρ

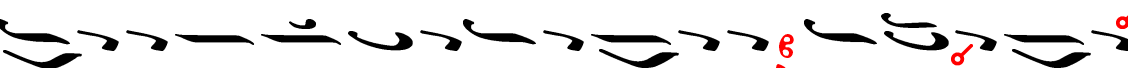
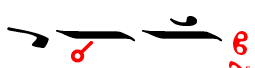
[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη σα τε ο
ζω ο δο της γαρ Χριστος τα δε σμα δι ερ ρη ξε τρ
Α α δρ και νε κρρς α νε στη σε και νο ρρς ε θε
ρα πευ σε τω λο γω ρτος ε στι ιν ο Θε ος η η
μων ο δρς ζω η ην τοις πι στευ ρ σιν εν τω ο νο μα τι
αυ τρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Θ α αυ μα πα ρε δει ξας το υ υ δω ρεις οι νον
με τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα μρς με τα τρε ψας Δε

 σπο τα εις αι αι μα και νε κρως α νε στη σας ση μει

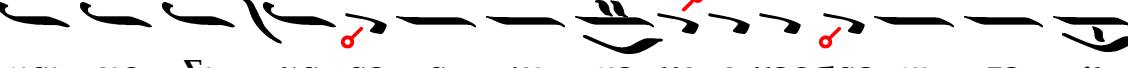
 ον τς το δευ τε ρον τε λε ε σας δο ξα Σω τη ηρ τη α

 φα τω σς βς λη δο ξα τη κε νω σειςς δι ης ε και νι

 σας η μας

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

 Ρ ει ει θρον α ε να ον υ παρ χων Κυ ρι ε ζω

 ης α λη θι νης συ ει η α να στα σις η μων θε

 λων ε κο πι α σας Σω τη ηρ μς και ε κων ε δι

 ψη σας τοις νο ο μοις της φυ σε ως υ πει κων

 και εις Σι χα αρ α φι κο με ε νος σαρ κι το υ

 υ δωρ ε ζη τη σας τη Σα μα ρει τι δι ποι ει ν

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

 Α αρ τς ευ λο γη σας ι χθυ ας ε πλη θυνας ο

 α κα τα ληπ τος Θε ος και λα ρς ε χορ τα σας α

 φθο ο νως και πη γην α ε να ον σο φι ας τοις δι

 ψω σιν ε πηγ γει λω συ ει Σω τη ηρ ο Θε ος η

ημων ο δὲ ζῶ ἡ ἡν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι

τῷ σῶ

Ἐοξά Πατριῖ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Τριῖ ἀναρχαδοξάζω καὶ συνθρόνα Πα

τέρα ἀναρχόν Θεόν καὶ Υἱόν συν ἀναρχόν καὶ

Πνεύμα συν ἰδιόν Υἱὸν τὴν μὲν τρισυπό

στατον οὐσίαν μὲν ἀρχὴν ὑπεράρχειον ὑ

μνω ἀναρχῶ Θεότητος καὶ οὐσίότητος τι

μῶ

καὶ νυν καὶ αἰκαὶ εἰς τῶν αἰώνων αἰώνων

νῶν ἀμην

Μοὸν ἡ ἐχώρησας τὸν Κτιστὴν τὸν ἰδιόν

Θεὸν γεννητὸν ἐν γαστρὶ καὶ σαρκὶ ἐκυήσας

ἀφραάστως καὶ Παρθένος ἐμείνας μὴ δέντης παρ

θενίας λυμάνθεισής τε τὸν Ἀγνή ἡ ὡς Υἱόν

οὐ καὶ Θεόν ἀπαύστως ἰκετεύει ὑπὲρ τῆς ποι

μνησθ α ει

Ὁδὴ γ'.

Ἦχος Βου

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία σου Χριστέ
κραζούσα σὺ μου ἰσχυς Κύριε καὶ καταφυγή και
στεῖνωμα

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ναμάτων ζωοποιὴν τὴν ἐκκλησίαν τῆς
γάσῃ νοιξας ἡ τὶς διψαῖ ἀποθυμῶς ἰτω καὶ
πινετω βῶν Ἀγαθε

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Εκγῆς μεν πρὸς ῥα νόν ἀνύψωθῆναι προφα
νώς ἐλεγες ἐξ ῥα νῦν Πνεῦμα δεπέμπειν ἐ
πηγγειλωτο Ἀγιον

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Ὁφυσί ζωοποιὸς καὶ ἐκ Παρθένου γεννη
θεὸς Κύριος πασι πιστοῖς δεδωρηται τὴν ἀθανά
σιαν ὡς εὐσπλαγχνος

Ἄλλος.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου. Ἦχος πλ' Νη ς

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ς
δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δεσποτης ως ε
πε στη τω ι ε ρω ω καθως γε γρα πται με σθ σης της
νο μι κη ης ε ορ της

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ς
δαι αι οι Χρι στος γαρ ηλ θεν ο ον περ και ε κα α λην
οι Προ φη ται εκ Σι ω ων ε λευ σο με νον και κοσ
μον α να κα λς ς με ε νον

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ει και τοις λο γοις ς πι στεν ε τε Ι ς δαι
αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε τς Δεσποτς τι πλα να
σθε α θε τς ςν τεσ τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μωσης

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ι τον Μεσ σι αν παντως δει ελθειν Ι ς

δαι αι οι Χρι στος δε ηλθεν ο νυν Μεσσι ας ^ν _{δλ} τι πλα

να σθε α θε τς εντες τον δι και ον ον ε γραψεν εν τω

νο ο μω Μωσης ^ν _{δλ}

^ν _{δλ} Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ν _{δλ}

Σ ε προ σκυ νς μεν Πα τερ α ναρ χε τη ς σι

ι α υ μς μεν α ναρ χον τον Υι ον σς ^ν _{δλ} και το Πνευ

μα ευ σε βω ως το πα να γι ον ως ε να τα Τρι α φυ

υ σει Θε ον ^ν _{δλ}

^ν _{δλ} Και νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην ^ν _{δλ}

Ε ις της Τρι α δος ων γε νο ο μενος σαρξ ω ρα α

θης ς τρε ψας Κυ ρι ε την ς σι αν ^ν _{δλ} ς δε φλε ξας

της Τε κς ς σης την αφθο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο ο

λος και πυ υ υ υρ ^ν _{δλ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ὡχος πᾶζ Νη ρ

Ε στη κω ως εν τω με ε σω τϑ ι ε ρϑ ^Δ_ρ
με σα ζϑ ϑ σης εν θε ε ωσ της Ε ορ της ^Δ_ρ ο δι
ψων α νε κρα ζες ^Δ_ρ ερ χε σθω προς με και πι νε ε τω ^θ_ρ ο
γαρ πι νων εκ τϑ τϑ τϑ θει ϑ μϑ να μα τος ^θ_ρ πο τα
μϑς εκ κοι λι ας εκ ρευ σειδογ μα των μϑ ^θ_ρ ο στις δε πι
στευ ει ει Εις ε με τον στα λε ε ντα ^ρ_ρ εκ θει ει ϑ
γεν νη το ρος ^Δ_ρ μετ ε μϑ δο ξα σθη σε ται ^θ_ρ δι α τϑ
το βο ο ω με εν σοι ^ρ_ρ δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ^Δ_ρ
ο τι πλϑ σι ως ε ξε χε ας τα α να μα τα ^ρ_ρ της
σης φιλανθρω πι ι ας τοις δϑ ϑ λοιοις σϑ ^ν_ρ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τ ης σο φι ι ας το υ υ δωρ και της ζω ης ^Δ_ρ
α να βρυ υ ζων τω κο ο σμω πα ντα Σω τηρ ^Δ_ρ κα λει
εις τϑ α ρυ σασθαι ^Δ_ρ σω τη ρι ας τα να μα τα ^θ_ρ τον γαρ

θει ον νο μον σθ δε χο με νος αν θρωπος εν αυ τω σβεν
 νυ υ ει της πλα νης τς αν θρα κας ο θεν εις αι ω
 νας ου δι ψη σει ου λη η ξει τς κο ο ρς σθ
 Δε σπο τα Βα σι λευ ε πς ρα νι ε δι α τς
 το δο ο ξα ζο μεν το κρ α τος σθ Χρι στε ο Θε
 ος των πται σμα των α φε σιν αι αι τς με νοι κα
 τα πεμ ψαι πλς σι ι ως τοις δς λοις σς ς ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν, παρέχων Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ. (†251)

Στίχ. Ἦσαν ἐν Ἰσίδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,

Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτῃ τάμεν ἡδὲ τετάρτῃ.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δὲ τὴν τοῦ Ὀπτίωνος* τάξιν ἐπεῖχε. Κατάρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι, φησί, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. Τοῦ δὲ ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστόν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληφεν.

* Ἡ λέξις «Ὀπτίων» ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τοῦ «Ὀπτιο» (Optio), ὅπερ δηλοῖ «αἵρεσιν, ἐκλογὴν», καὶ ἔτι, τὸν τοποτηρητὴν ἐνὸς ἀρχιστρατήγου ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβοηθὸν εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπουργήματα. Πρὸς τοῦτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ὑπεραρίθμιον, ἑτοιμον ἐν πολέμοις πάντοτε (ἐφεδρον), εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευσόντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος, ἐπισκόπου Κύπρου. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ὡφθης Θεράπων, οἷα θύτης τοῦ Λόγου,

Ὡφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος, Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν καὶ πόθεν ὥρμητο ἢ ἐκ τίνων ἔφυ ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρὼν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἴλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ιδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρίων γέγονε νῆσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνῆνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρέων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. Καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἐκάστοτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Στίχ. Τὴν τῆς κεφαλῆς ἐκτομὴν εὐρὼν σκάφος,

Περᾶ ταχύπλους Ἀλέξανδρος ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρβάρου καὶ Ἀκολούθου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις καὶ ἑορτὴ ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῷ πρὸς θάλασσαν.

Στίχ. Τριῶν συνάθλων ταῖς τετμημέναις κάραις,

Τρία Τριάς τίθησιν ἄξια στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀριστοτέλους καὶ Λεάνδρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου, ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σεραπίωνος τοῦ Σινδονίτου, ἀσκητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰούστας, Ἰουστίνης καὶ Ἐνεδίνης (Henedina), ἐν Σαρδηνίᾳ ἀθλησασῶν. (~†130)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ποντίου, τοῦ ἐν Κιμέλλᾳ (Cimella, Cimiez) πλησίον τῆς Νικαίας ἐν Γαλλίᾳ ἀθλήσαντος. (~†258)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀπρουνκούλου (Aprunculus), ἀ' ἐπισκόπου Λάνγρης (Langres), εἷτα Κλερμόντης (Clermont), ἐν Γαλλίᾳ. (~†488)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, ἐπισκόπου Φερεντίνου (Ferentino) ἐν Τοσκάνῃ τῆς Ἰταλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καρθάγου (Carthach Mochuda) τοῦ νεωτέρου, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Λίσμορ (Lismore) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†637)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐρεμβέρτου (Erembert), ἐπισκόπου Τουλούζης (Toulouse) ἐν Γαλλίᾳ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Τούτου (Tuto, Totto), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἀγίου Ἐμμεράμου, εἷτα ἐπισκόπου Ρεγενσβούργου (Regensburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†930)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χαλλβάρδου (Hallvard), πολιούχου Ὁσλο ἐν Νορβηγίᾳ. (†1043)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἐπισκόπου Νόβγοροδ καὶ ἐγκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1108)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου β', πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1190)

Στίχ. Λεόντιόν τι, ὦ Λεόντιε, πνέων,
Σατᾶν καθεῖλες οἷα μικρὰν ἐλπίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Ῥοστὼφ τῆς Ῥωσίας. (†1474)

Στίχ. Ἐκφρων μεμηνῶς διὰ Χριστοῦ ἀγάπην,
Ὁ Ἰσίδωρος ἐπτέρνισε τὸν πλάνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μάρκου του Κρητός, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1643)

Στίχ. Ἠγεῖτο οὐδὲν Μᾶρκος ὁ Κρῆς τὸ ξίφος,
Βλέπων ἀκλινῶς πρὸς τὸ ἐκ ξίφους στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου, Βουλγάρεως χρυσοχόου, ὑπὸ ἀσέμνου μουσουλμανίδος συκοφαντηθέντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Ἰωάννης μάρτυς ὁμοῦ καὶ παρθένος,

ἥδη ἐδείχθη ὡς ἀριζήλου δόξης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου,
ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥαφαήλ, ἐν Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας.
(†1820)

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
ἐορτάζομεν ἐορτήν.

Στίχ. Ἐστὼς διδάσκει τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ,

Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Ⲭ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι
τον α λα ζο να Φαρα ω και λα ον δι ε σωσας
α βροχως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τς εις ο
ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε
ω η η μων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοις κρα ται ω

ᾠδὴ γ'.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε

πλα τυν θη επ εχ θρου ους μου το στο μα μου ευ φραν θη εν
σωτη ρι ω ω σου

ᾠδὴ δ΄.

Ο προ φη της Αβ βα κσμ τοις νο ε ροι οις οφ
θαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρσ σι αν σθ
δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο θαι μα αν η ξει ο
Θε ος δο ο ξα τη δο ξη σθ Χρι στε δο ξα τη συγκα
τα βα σει ει σθ

ᾠδὴ ε΄.

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος η
μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας
ρι ε εκτος σθ α α α αλλον εκ οι δα μεν το ο νο
μα σθ ο νο μα ζο ο μεν

ᾠδὴ ς΄.

Ω ς υ δα τα θα λασσης φι λανθρωπε τα κυ μα τα τθ
βι ς χει μαζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ
γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μὲ ε ευσπλαγχνε Κυ ρι ι ε
Ὡδὴ ζ'.

Των Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι
ζο με ε νη ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ο ε
πι στα σι α οι Παι αι δεσ υ πε ψα αλλον ευ λο
γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων
Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγ γε λοι και ο ρα νοι τον ε πι θρο ν ο δο ξης
ε πο χ ο μενον και ως Θε ον α παυ σως δο ο ξα ζο
μενον ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ
ψ ο ο τε εις παν τας τας αι ω να α α ας
* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.
Ὡδὴ θ'.

Ἦχος Βου

Λιθος α χει ρο τμη τος ο ορους εξ α λα ξευ
του σου Πα ρθε ε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι

στος ^π₉ συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις ^θ₇ δι

ο ε πα γαλ λο με νοι ^Δ₂ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο

μεν ^θ₇

N ε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι στῃ

με μα θη κο ο τες ^θ₇ ταυ την με χρι τε λης φυ λατ τειν ^π₉

δι α φε ρον τως πα αν τες σπῃ δα σω μεν ^θ₇ ο πως

Α γι ο Πνευματος ^Δ₂ την πα ρα σι αν α πο λαυ σω μεν ^θ₇

Σ υ μῃ το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι βο λην

α θα να σι ι ας ^θ₇ και της αφ θαρ σι ας την χα ριν εν

δυ σας ^π₉ Σω ω τερ συ νε ξα νε στη σας ^θ₇ και τω Πα

τρι προ ση γαγες ^Δ₂ τον χρο νι ον μῃ λυ σας πο λε μον ^θ₇

E ις την ε πῃ ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην

α να κλη θε εν τες ^θ₇ τη της με σι τει ας δυ να μει τῃ

κε νω θεν τος ^π₉ με ε χρι και δῶ ο λῃ μορ φης ^θ₇ και η

μας α νυ ψω σαν τος ^Δ₂ τῃ ο τον α ξι ως με γα λυ νω

μεν ^θ₇

Ω ς ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της α φθα ρ σι
 ας σε Πα ρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε ποι σμε νοι ταις
 ευ φη μι ι αις κα τα α γε ραι ρο μεν συ γαρ την ε
 νυ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος Νη ρ

T ης Ε ο ρ της με σα ζ ς ς της των Ι ς δαι αι
 ων α νη λ θες ο Σω τη η ρ μ ε πι το ι ε ρο
 ον σ και ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε
 Ι ου δαι αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμ μα α τα
 μη με μαθη κως ε λεγον

I α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
 πη γα ζων ε πε τε ε λει τε ρα τα και ση μει α
 φυ γα δευ ων τας νο ο σης ι ω μενος τς α σθε
 ν ς ς ντας αλλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω πλη θει
 των θαυ μα α των αυ τς

T ς α πει θεις Ι ου δαι αι ς ο Λυ τρω τη ης

μὲ ε λεγ χων α νε βο ο α μη κρι νε τε κατ ο
ο ψιν και γαρ την δι και αι αν κρι σιν κρι νε τε και
γαρ ο νο ο μοσ και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε εσθαι κε
λευ ει παντα αν θρω ω πον

Τ α μει ζο ο να των θαν μα α των τοις Μα θη ταις σ
Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω πα ρε σχες α πο στει λας
εις τα ε θνη κη ρυ υ ξαι την δο ξαν σ ο ι δε τω
κο ο σμω ε κη ρυτ τον σ ο την Α να στα α σιν την χα ριν
και την σαρκω ω σιν

Ε ι αν θρω ω πον πε ρι τε εμ νε τε εν Σαβ βα τω
μη πως λυ θη ο νο ο μοσ νυν ε μοι τι χο λα α τε
ο τι αν θρω πον ο ο λον ε ποι η σα υ γι η
λο ο γω κα τα την σαρκ α υ μεις κρι νε ε τε φη σι τοις
Ι ου δαι αι ο ις Χρι στος

Ο την ξη ραν θε ρα πευ σας χει ει ρα τω λο ο
γω την ξη ραν θει σαν πα α λαι γην της ε μης καρ δι

ι ας ^ν ι α σα με νος Λο ο γε α να δει ξον με
 καρ πο φο ο ρον ^Δ ι να ερ γα σω μαι κα γω Σω ω τηρ
 καρ πος εν με τα νοι οι α θερ μη ^ν
Α ε πρω σα αν μθ την καρ δι ι αν α πο κα θα ρας ^Δ
 και της ψυ χης μθ Λο ο γε τα ομ μα τα φω τι σας ^ν
 ε πι κλι νης ο δυ υ νης μθ κει με νον α νορ θω
 σο ον με ^Δ ως τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας εν κλι νη
 κα τα κει με ε νον ^ν

Δόξα.

Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε βειν ^Δ
 την α να ρ χον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ον τε ^ν
 και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι ζον παν το κρα
 το ρι ι αν ^Δ δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω
 κρα τει της ι σχυ υ ος αυ της ^ν

Καὶ νῦν.

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ ^Δ
 τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α ^ν

ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω
 θρο ο νοι αυ τον δυ σω πει Παμ μα κα ρι ι στε σω θη ναι
 τας ψυ χας η ημων

Καταβασία.

Α λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α
 και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α
 ε πι σοι θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο
 μη η θη Δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυστως
 μα κα ρι ζο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Ο τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω
 των δω ρε ων δος μοι α ρυ σασθε υ υ δω ρ εις
 α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ο τι συ
 νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλα γχνε μο νε ε οικ
 τι ρ μον (δίς)

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Π $\text{B}\flat$ α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον $\text{B}\flat$ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις $\text{B}\flat$ σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω $\text{B}\flat$
A $\text{B}\flat$ ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του $\text{B}\flat$ αι νει ει ει ει τε
α αυ τον $\text{B}\flat$ πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του $\text{B}\flat$ σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω $\text{B}\flat$

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\text{B}\flat$

$\text{B}\flat$ **A** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του $\text{B}\flat$ αι νει τε αυ τον $\text{B}\flat$ κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νηsau του $\text{B}\flat$

Η σο φι α και δυ να μι ις τς Πα τρος
 το α παν γα σμα Λο γος ο α ι ι δι ος και αι Υι
 ο ος τς Θε ος εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σα ρ
 κι ι και ε δι δα σκεν Ι ο δαι ων τς λα ος
 τς δει νς και α γνω μο νας και ε θαυ μα ζον της σο
 φι ι ας τον πλσ τον εκ βο ων τς πο θεν γραμ
 μα τα γι νω ω σκει πα ρ ος δε νο ος μη με μα θη
 κω ως

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
 νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, ...

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χο ρδαι αις και ορ γα α νω

Γ ραμ μα τεις ε πε στο μι ζε εν Ι ο δαι
 ος δι η λε γχεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος ε εκ βο
 ων αυ τοις μη την κατ ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α

δι κοι κρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω τον Πα
ρα λυ τον η γειρα ο θεν Κυ ρι ος τς Σαβ βα α
τς υ παρ χω και τς νο μς τι ζη τει τε με φο
νε ευσαι τον τς θανον τας ε γει ραντα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Μω υ σε α ε λι θα σα αν οι δει νοι
και πα ρα νο μοι Ι ς δαι ων συ υ στη μα το ο α
χα ρισ τον τον Η σα ι αν δε Ε πρι σαν ξυ λι ι

νω εν πρι ο νι εν βορ βο ρω τον σο φον Ι ε
ρε μι αν ε νε βα λον τον δε Κυ ρι ον εν Σταυ
ρω ω α νυ ψην τες ε πε βο ων τον να ων
ο κα τα λυ υ ων σω σον σου το ον και πι στευ σο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀνατολίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω^{π ρ}

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι^{π ρ}

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει^{Δ ρ} και εις τϛ ϛ ϛς

αι ω ω ω νας^{Δ ρ} των αι ω ω νων α α α

μην^{π ρ}

Φ^{B8} ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του

σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου^{π ρ} και φθα σαν τες

το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε

Πα σπο ο ο ο τι ι ι ι κης^{π ρ} γνη σι ως φυ λα

ξω ω μεν τας ε ε εν το λα α^{Πα} ας του ου Θε ε ε

ου^{π ρ} ι να α ξι οι γε νω με ε θα^{Β8} και την α

να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι^{π ρ} και της πα

ρου σι ας τυ υ χειν^{Δ ρ} του ου α γι ου ου Πνευ μα

το ος^{Β8}

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ρ̣̣̣ Βου ς̣̣̣

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δ̣̣̣ δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α ς̣̣̣

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε Δ̣̣̣ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι Δ̣̣̣ δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν ς̣̣̣

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ς̣̣̣ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Δ̣̣̣ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ς̣̣̣

Κ υ ρι ε ο Θε ος Δ̣̣̣ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ς̣̣̣ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο οσμου ς̣̣̣

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων Δ̣̣̣ ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ⁶ (τρεις) ^{7x}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ ^{7x} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ⁶ ^{7x}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ ^{7x} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ⁶ ^{7x}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ ^{7x} εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ⁶ ^{7x}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ⁶ ^{7x}

Α γι ος ο Θε ος ^Δ ^{7x} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ ^{7x} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ⁶ (τρεις) ^{7x}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^{7x} και α γι ω Πνευ μα
τι ⁶ ^{7x}

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος A α γι

ο ος I σχυ υ υ ρο ος A α γι ι ος A α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. Γα ρ

M ε σθ σης της ε ορ της δι ψω σαν μθ την ψυ

χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι

πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς

με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 (ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̣ά Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λπδ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὡδὴ γ' καὶ σ'.

Εἰδεμή, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος ^ΔΔι ^θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος Θε ου α

θα νάτος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα νά τω
 θα νά τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οis ε εν τοis μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ θ ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Μ ε σθ σηςτης ε ορ της δι ψω σανμθ την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δ' Δι ς

Τ ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζσ σης
ο των α πα αντωνποι η της και δε σποτης προς
τς πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος δευ τε
και α ρυ σα α σθε υ δωρ α θα α να σι ας ο θεν
σοι προ σπιπτο ο μεν και πι στως εκ βο ω μεν τς

οι κτιο μς σδ δω ρησαι η μιν Δ συ γαρ υ παρχεις

πη γη τηςζω ης η μω ω ων Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας Δ

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος Δ

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι Θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν Δ

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος Δ

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε σις
M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν και εν πα

σι τοις ελ πι ζϑσιν ε πι το ε λε ος αυ τϑ
M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

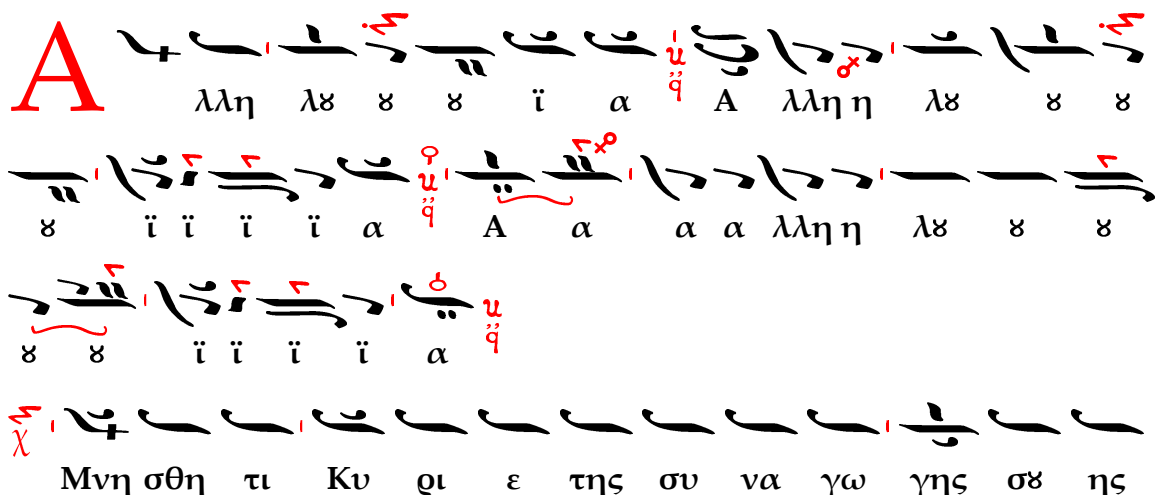
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιδ' 6-18).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, τάυρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κρίζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἁμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος ♯ Κε ϝ

ε κτη σω απ αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο
 νο μι ας σθ ο ρος Σι ων τθ υ το ο κα τε
 σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω
A λλη λθ υ υ ι α A λλη η λθ υ υ
 υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λθ υ υ
 υ υ ι ι ι ι α
 O δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
 ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω ω
 α αυ της
A λλη λθ υ υ ι α A λλη η λθ υ υ
 υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λθ υ υ υ
 υ υ υ ι ι α α α α

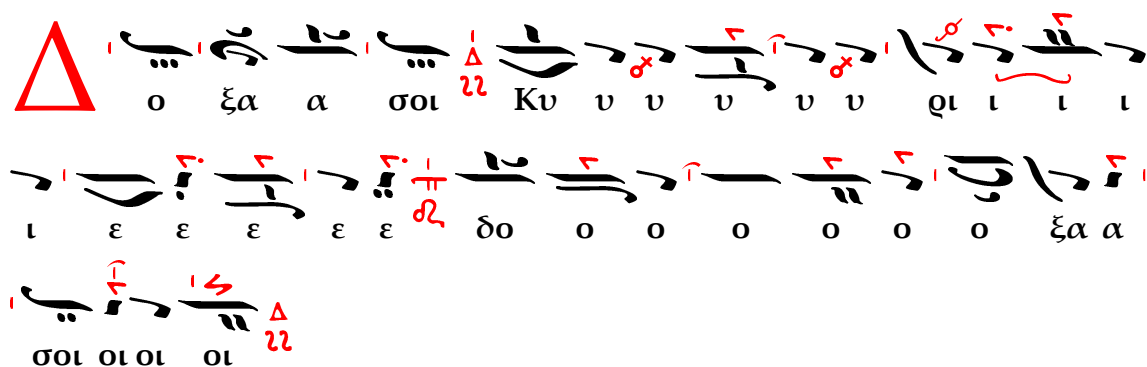
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 14-30).

Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.
 Ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ
 μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ
 διδασχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ
 θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ
 Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν
 δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
 αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ

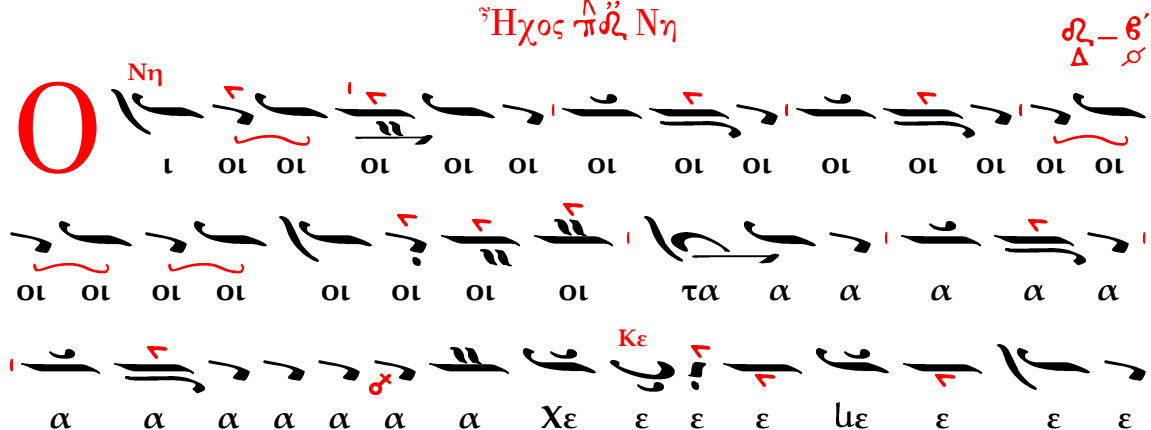
Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομήν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ! Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; Καὶ ἶδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι καὶ κεῖνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

ᾠδὴ Δι. ς

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ Νη

ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι

ιμ μν υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ως ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον

τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τρι α α α α α α α δι τον τρι

σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον

τε ε ε λε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α

α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

^{Πα} κη η η η η η η ην ^{Δι} α πο ο ο θω
 ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α
^{Νη} α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε
 ρι μνα α α ια α α α αν
^{Νη} Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α
^{Δι} σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α
^{Πα} α α α α α α ^{Νη} των ο ο ο λω ων υ πο
 δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
^{Νη} Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α
^{Πα} α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α
 ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι
^Μ α α α α α α α

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^νδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^βγλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγλ

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Π α ρα σχϝ Κυ υ ρι ε ^νδλ

Π α ρα σχϝ Κυ υ ρι ε ^βγλ

Π α ρα σχϝ Κυ υ ρι ε ^Δδλ

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ υ υ ρι ε ^Δδλ

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ε ^βγλ

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ υ υ υ ρι ε ^νδλ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^νδλ

Κ αι τω Πνευ μα τι σϝ ^νδλ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἀδ' Νη

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μ8 ^{ν'} Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μ8 8
8 8 8 ^{ν'} και κα τα φυ γη η μ8 και αι αι ρυ
υ ση ης μ8 ^{ν'} 82

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μ8 ^{ν'} 22
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μ8 8 8 8
8 ^{ν'} και κα τα φυ υ γη η η η μ8 8 8
8 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μ8 ^{ν'} 82

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ
μα ^{ν'} 22 Τρι α δα ο μο ο 8 σι ον και α α χω ω ρι ι
8 σον ^{ν'} 82

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην

Α α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς

ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς.

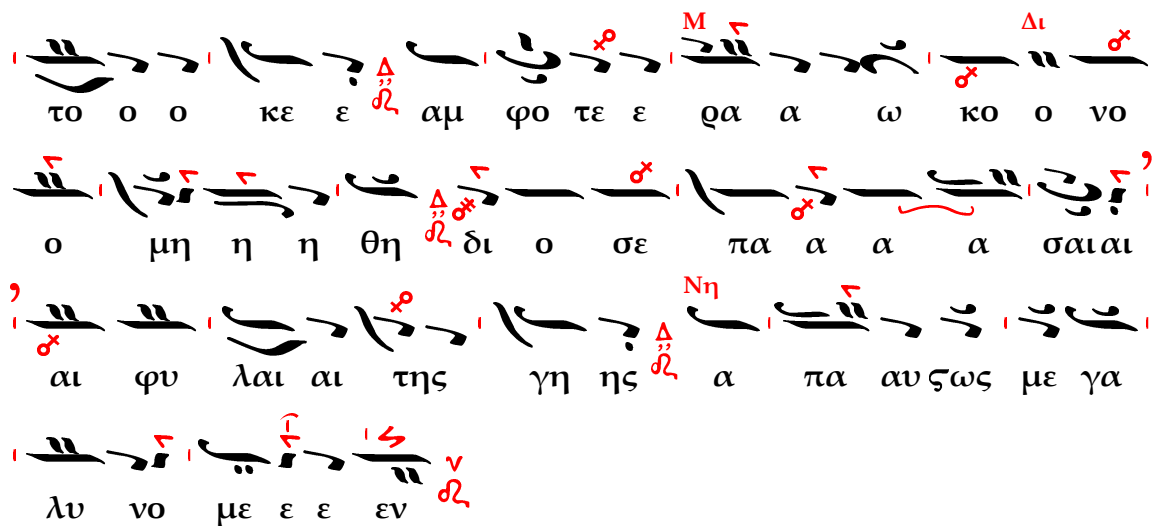
Ἦχος πλ' Νη ς

Α λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε

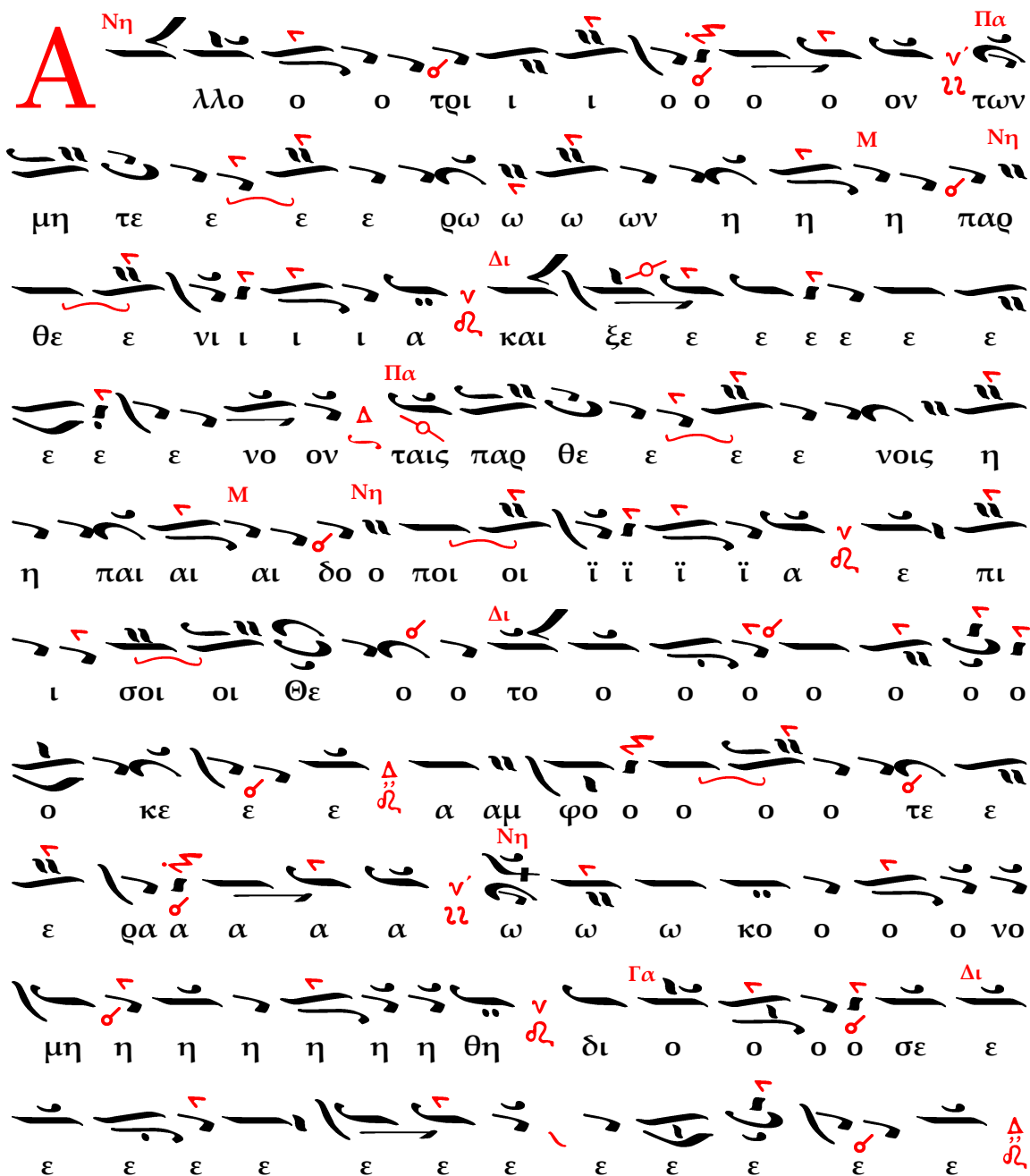
ε νο ον ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι

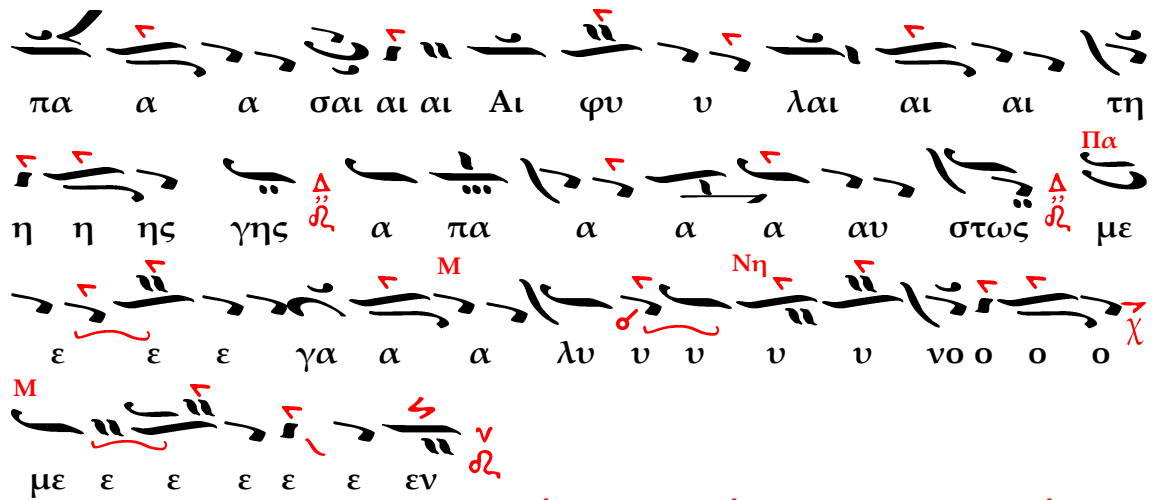
οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε ε ο

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

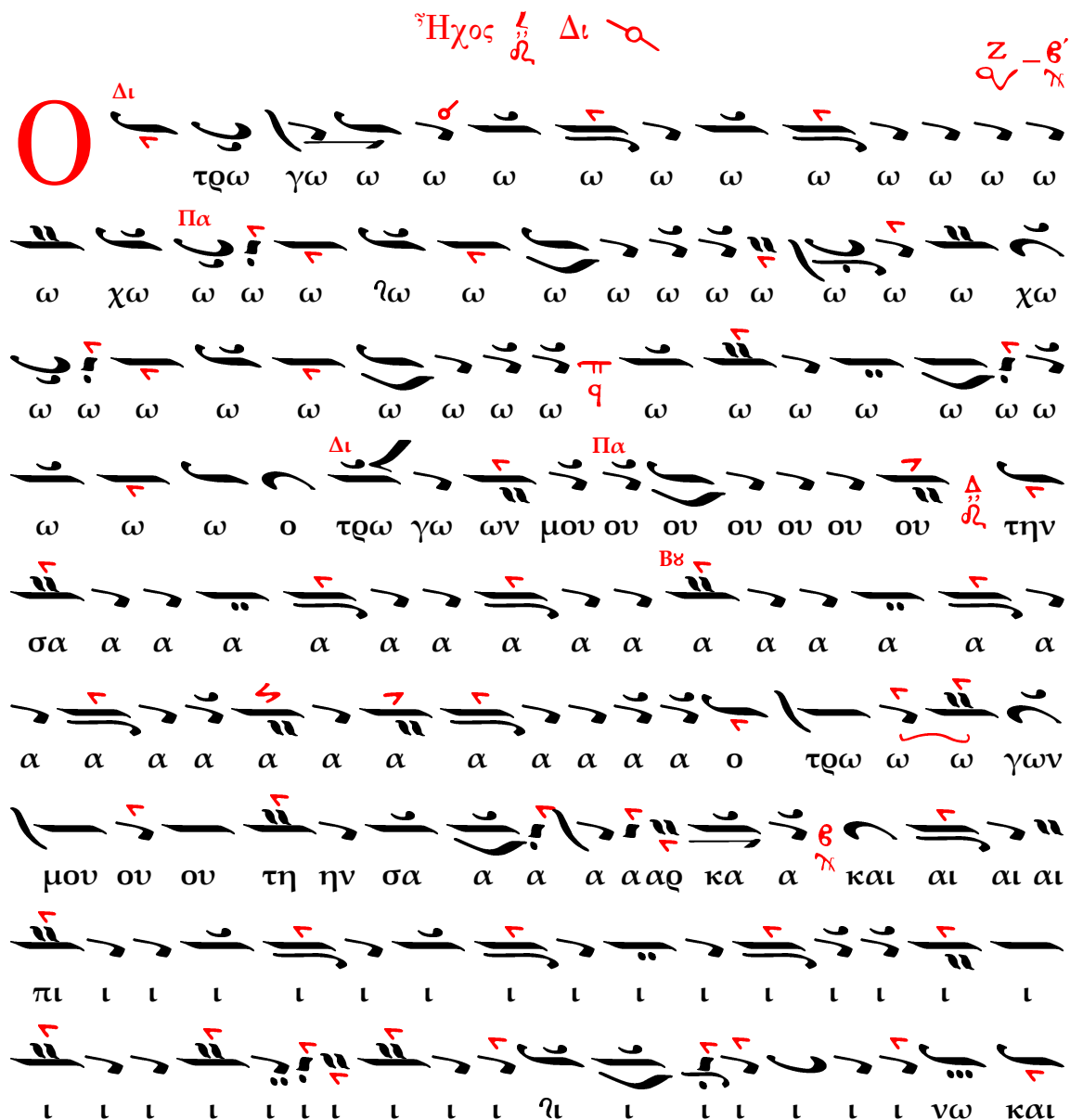

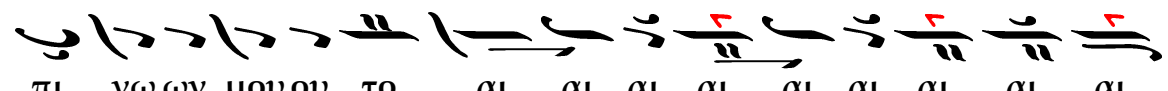
Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

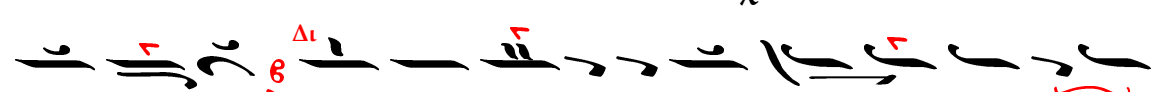

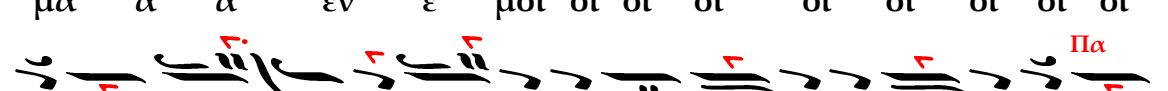
 πι νων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι αι

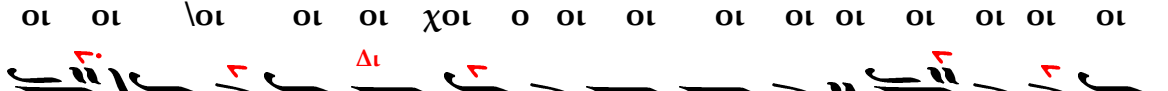
 αι

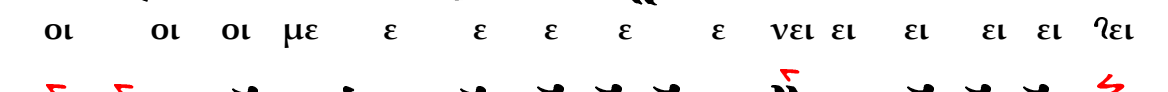
 μα α α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι οι οι

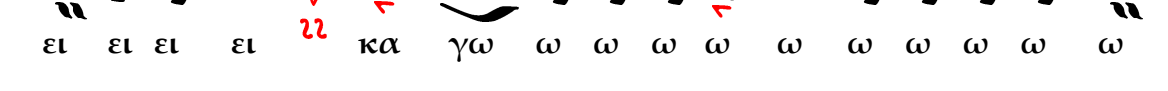
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

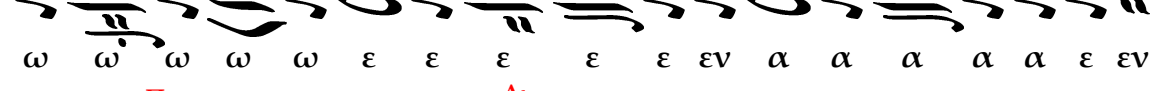
 οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει ει ει ει

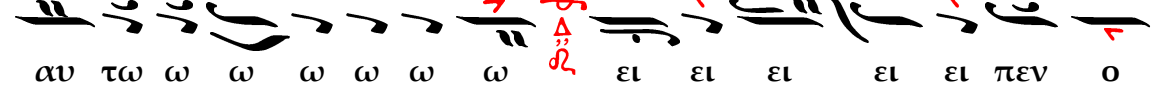
 ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

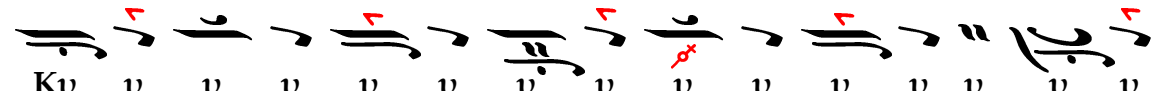
 ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α α ε εν

 αυ τω ω ω ω ω ω ει ει ει ει ει πεν ο

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

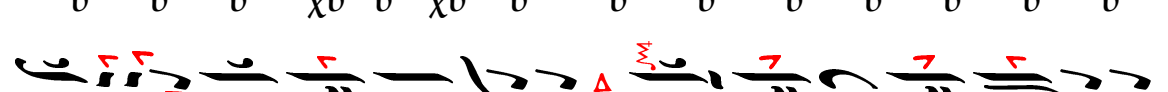
 υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

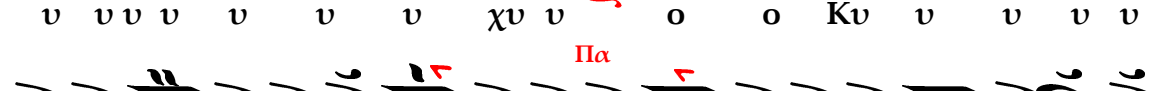
 υ υ υ χυ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

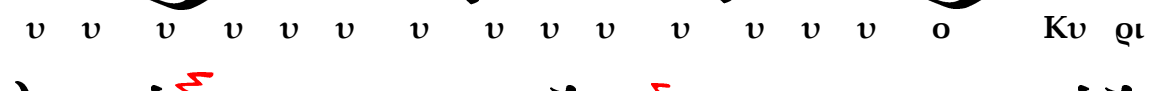
 υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο Κυ υ υ υ υ

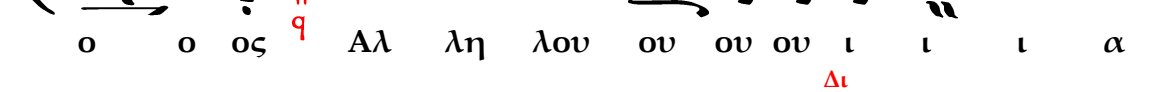
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο Κυ ρι

 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι α

 α α α α α α α α χα α α α α α

 α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

ᾠδὴ Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

ᾠδὴ Δι

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

ᾠδὴ Δι

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δὲς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ

* * * * *